

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu să înăpoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva“ în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a să trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Să spunem poporului!

Unul din cele mai mari neajunsuri în lucrarea noastră de înaintare a neamului, fie culturală, fie economică, fie politică, este, negreșit, atât în părțile noastre cât și în alte părți, neajunsul, că *poporul însuși, obștea cea mare, prea de tot puțin știe despre aceea ce inteligența lui pune la cale ori face!*

Cei ce au luat parte azi săptămâna la adunarea despărțimentului VIII (Deva) al »Asociației transilvane« la Hunedoara, pe lângă bucuria de a vedea o frumoasă adunare de domni, doamne și domnișoare române din toate părțile comitatului, au avut și neplăcerea de a nu vedea aproape de loc țărani, țerance și flăcări și fete de țaran, la aceeași adunare! Credeai că ar fi vorbă de ceva »bal« domnesc, la care el, țaranul, n-ar fi având ce căuta. Un lucru acesta peste care noi, în purtarea noastră de grija pentru adevăratul bine și avânt al neamului românesc întreg, nu putem trece cu vederea. De ce era vorbă adeacă azi săptămâna la Hunedoara? De adunarea despărțimentului din partea locului, a »Asociației transilvane pentru cultura și literatura poporului român«. Si când colo *poporul*, pentru a cărui cultură se lucrează, — nicări la adunare! Si asta *nici de căt din vina lui!* Ci din vina cărturarilor și inteligenților nostri de prin comune, cari se pare că nu cred de cuvînță să-l lămurească și pe popor la astfel de prilegiuri despre ce e vorba, și trezind interesarea lui, să-l iee și să-l aducă cu dînsii la adunare. Eată greșeala.

A fost apoi gătită și o expoziție: lucruri adunate de prin casele țeranelor române din jur, puse spre vedere și premiare. Si, lucru de tot neplăcut, când la premiare țerance erau așa de puține de față, că *nici chiar cele ce au*

expus lucrurile, ba nici acelea pe care le ceta ca să vie să primească premiu, nu erau toate de față! A dat adeacă Româncă lucrul seu din casă, fiindcă îl-a cerut domnul ori doamna cutare, dar în ea însăși așa puțin interes a putut fi trezit, că nici nu s'a dus să vadă ce adunare e aceea dară, unde e dusă și țesătura ei, — deși era doar o zi frumoasă de sărbătoare... Si de ce era vorbă aci? De încurajarea industriei de casă a *teranelor române și lăudarea și premierea celor mai ișteșe, mai harnice!*

Nu mai adaugem nimic. E destul ca temeu de judecată pentru fiecine. Astfel nu e de ajuns să lucrăm în numele *poporului* și pe el să nu-l încunoștițăm, ori să nu-l știm încunoștițăm despre ce voim! În acest chip și lucrarea noastră foarte séracă va rămânea în roadele sale și pașii de înaintare foarte mici și rari vor fi!

Am văzut răul acesta și l-am spus, nu ca un reproș la adresa inteligenței noastre, ci în bunăcredință că prin arătarea lui, vom contrubui la încungiura lui pe viitor măcar.

Era frumos și trebuia să rămâi încântat de numărul de inteligenți: domni, doamne și domnișoare ce se vedea atât la adunarea despărțimentului cât și la expoziția de lucruri de casă țărănești, — dar de o deplină și adevărată încântare numai atunci am fi putut să cuprinși, când alătura de fiecare domn am fi văzut doi țărani, alătura de fiecare doamnă, două surori țerance și alătura de fiecare domnișoară, două sorioare fete din popor! În acest chip apoi da, din cultura noastră dăm și poporului, știința noastră o împărtim cu el, ne împletim cu dînsul așa de frumos, că mișcându-se pentru un scop oare-care pătura mai sus pusă a *inteligenței*, să vezi ridicându-se și punându-se în mișcare spre același scop și roiuri

mari de „nație“, și atunci și roadele lucrării se vor arăta mult mai timpuriu și mai bogate!

Mai ales dar, când e vorba de »Asociația pentru cultura poporului« și de »Reuniunea femeilor« pentru încurajarea industriei de casă la țeranca română, să-i spunem totdeauna și *poporului*, să-l luăm la braț și să-l ridicăm și să-l purtăm alătura cu noi peste tot locul, căci numai așa va fi bine și frumos!

Ni-am spus cuvântul fără încunguri. Dorim să fie înțeles și primit cu aceeași bunăvoie, cu care noi l-am spus!

Societatea „Petru Maior“.

Se știe că societatea de lectură »Petru Maior«, a tinerimii universitare române din Pesta, a fost oprită, închisă, mai în toamnă, prin o poruncă turcească a ministrului nostru de interne. Se acătase de cuvântul că tinerii universitari ar fi săcend și politica, în adunarile societății, și nu ar fi desbatând numai chestii literare și culturale, pentru cari este intemeiată și la cari are îndreptățire. În faptă însă ministrul a închis societatea, în ajunul mileniului, ca prin asta să-i tie pe tinerii nostri în sach: de a nu face demonstrații aprige, tinerești, contra milleniu...

Cu data de 2 August suntem vestiți de către Drd. A. Muntean, președintele societății, că ministrul acum, după atâta trăgămare, a aflat cu cale a restituții earăși societatea în toate drepturile de mai nainte.

Nă aflat-o încă destul de vinovată pentru a-i da lovitura de moarte.

Multora li-se va părea aceasta că o »benefacere« din partea ministrului. Celor ce ar crede așa ceva, le punem întrebarea: E »benefacere« când el vine și, din chiar senin, îmilia pălăria din cap, și după ce mă face să alerg după el jumătate de an de zile, rugându-l să nu se ticăloșească așa de tot, 'mi-o dă napoi...»

Pedeapsa Dobrenilor.

In numărul nostru 21 am spus sub titlu »Prigoniere nebună«, cum domnii învețători Toma Neamț și Jacob Gherman dela școală capitală gr.-or. română din Dobra, au fost pedepsiți de pretura din Deva cu căte 50 fl. pentru că la maialul din anul trecut au pus băiețiilor în mână stegulete de hârtie, unele albastre, altele roșii, altele galbene, cari puse către trei lângă olală, ar da *tricolor românesc*.

Dar' aceasta e o răutate. Steagurile erau simple, fiecare de o singură coloare, prin urmare steagurile tricolor n'au fost acolo nici unul! Si totuși să pedepsești pe oameni numai pentru închipuirea că de-a pune trei la un loc, ai avea un — tricolor! Legile tuturor țărilor și ale noastre, spun că voință, gândul neîmplinit, nu se poate pedepsi. Pedeapsa se dă numai pentru *fapte*. La noi însă e lumea mai extra. Nu înzadar e vorbă ca »extra Hungaria non est vita, si est, non est ita!« Chiar îngăduind că d-nii învețători s'ar fi gândit la tricolorul românesc când făceau steguletele, ei pentru gândul acesta nu pot fi pedepsiți, căci n'au făcut nici un steag tricolor. Dar' domnia lor nici nu recunosc că s'au gândit la asta, prin urmare s'au gândit numai părțiorii și judecătorii lor! Si auzi D-Ta minune! Niște cetățeni cinstiti și pacinici, sănătățile de zbirii stăpânirii noastre, pentru gândurile ce în creerii altora s'au zămislit!

Dnii învețători osândiți au apelat contra judecății, la vicișpanul comitatului.

Vicișpanul, precum și afilii din Deva, a adus de curând hotărîre pe recurs, declarându-i și el de »vinovăție« pe osândiți, dar scărițându-le pedeapsa de 50 la — 12 fl.

I-a părut și lui vicișpan prea-prea croiala solgăbirului și a ciuntat trei din patru părți ale ei, dar' curagiul de a o nimici de tot, precum s'ar fi cuvenit, și precum dela un om ce ține la dreptate, s'ar fi așteptat, tot nu l-a avut. De ce? Ca nu cumva prin nimicirea de tot a netemeinicei judecății, să se încurajeze purtarea și mai departe de stegulete în felul cum Dobrenii le purtaseră la numitul maial. Numai pentru asta. Incolo în sufletul seu trebuie să simjă și dă vicișpan că a întărit o pedeapsă, peste care, de năr fi Ungur și dacă Ungurii n'ar fi precum sună, ar fi tras cu cerusa roșie, ca peste o copilărie.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Karl Krug.

(Urmare)

Doamna Krug tocmai isprăvise de lăut pe cel din urmă copil și voia să înceapă să pieptenea cele patru capete zburlite, ude, cari așteptau în sir lângă cuptor, când intrără Klotz și zidaru.

— Nu mergem la Canossa — strigă portul, care după obiceiul seu, nu-și scoate săpca, spre a-și arăta importanța, nici chiar față cu dama inimii sale. Acest obicei și rămăsese din timpul când fusese în armată.

— Firește că nu — răspunse d-na Krug.

Acest răspuns miră pe portar, el î-se pără un sămn, că poate se va găsi înțelepciunea nevestei zidarului cheia pentru deslegarea enigmei prea grele pentru politicianul din Myslowitz. Dar' când de mare-i fu mirarea, când iscodind cu șiretenie pe d-na Krug, află că tainicul Canossa e un castel italianesc, dinaintea căruia odată un împărat german și-a împlinit un canon impus de papa. Două sentimente, cu două aripi, ridicără pe Klotz în ochii sei proprii: speranța de-a impune prin

știința slujbașilor gării și dragostea întărită, printr'un nou impuls, pentru aceea, din gura cărei o rază de lumină a căzut pe capul lui. În extasul seu, portarul își uită până și pretențiile religioase.

— Nu ne ducem, nu! — repetă el, netezind capetele pieptene ale copiilor.

— Să se ducă acolo netrebnicul astă — zise d-na Krug în batjocură, arătând spre bărbatul-seu, care stătea lângă vatră și se căznea să-și aprindă cenușa din pipă.

La vorbele acestea Krug se înfioră, scăpă surceașă din mâna și întrebă desprăt pe Klotz.

— Va să zică nu-i de loc de lucru?

— Ba da — exclamă portarul — și încă bun.

— Unde? — urlă Krug repezindu-se la Klotz.

— Ah, uităcum cu totul. A venit un Jidan din Varșovia, a tras la hotel, vrea să angajeze cu contract un număr mai mare de zidari.

Dacă un fulger ar fi spintecat cerul, Krug n'ar fi sărit pe spărtură cu atâta grabă, cum sări acumă pe ușe afară și o porni fugă pe stradă. Femeea se uită după el pe fereastră.

— Pentru mult timp poate să aibă de lucru acolo?

— Două luni — răspunse Klotz, bătându-o cu duioșie pe umăr și apropiindu-se de ușă.

— Tata pleacă — șopti jalnic de după cuptor micul Fritz către fratele său cel mai mare.

— Nu, copile — îl asigură mama zimbind portarului care pleca.

— A doua zi, pe înserate, Krug împărtia celor patru copii acătuți de dinsul, sărutări și săsaturi.

— Să fii ascultător, August, să nu rupi pantalonii cei noi și să umbli la școală. Și tu, Fritz, învață alfabetul. Dacă vă veți purta bine, tata vă va aduce ghete frumoase din Varșovia. Acuma mai săruti-mă odată.

Băieți începură să-l pupe și să-l lingă pe părul dat cu lac.

— Destul, lăsați-l — zise portarul — trebuie să plecăm. Acuști sună.

Krug isprăvi cu copiii, strînse mâna nevestei, își luă mistria și se duse la gară. Urându-se în vagon, se uită cu jale înspre o lumină, care licăria singuratică în întunericul nopții. În sfîrșit i-se pără, că cineva îi dă trei lovitură în inimă.

Era Klotz, care suna de plecare și apoi fugi repede în direcția luminei — pentru a vegheasă odihnei femeii prietenului.

Ar fi o încercare îndrăsneață din parte-ne, dacă ne-am pune să combatem explicațiile economiștilor nostri recunoșcuți și simpatici

cari au lămurit pe larg și limpede, pentru ce să apucat anul trecut Varșovia de clădiri noi și cu atâta pripă. Noi n'am putea deslega chestiunea aceasta singuri și cu dela noi putere. Pe de altă parte însă ar fi un fapt neconștientios, dacă n'am pomeni de acele explicații, pentru a lămuri plecarea lui Krug la Varșovia. Așadar, unii susțineau că principala clădirii furioase de case noi ar fi tipetele literatilor în contra scumpetei locuințelor; alții că e dorul proprietarilor de-a scoate bani mai mulți; earăși alții, că s'ar fi găsit strategii noi de lut; unii, că înflorirea comerciului orașului e de vină și, în sfîrșit, alții, — cărora li se dădea cel mai puțin crezément — că bogății, spăriați de răsboiu, se tem de cădere valoilor și de aceea au ales cel mai puțin premejdios sistem de plasare a capitalului. Toate aceste concluzii se concentră în faptul neîndoelnic, că în Varșovia se construia un număr neobicinuit de case de mare și că nu erau destule brațe pentru aceasta în teară.

Max Glückwurm, care cumpărase pe strada Hâmeiului un loc ieftin și începuse să clădească pe la sfîrșitul lui Iulie trei case pe dinsul, a trimis din principala asta pe samsarul său la Myslowitz, pentru a aduce din Silezia un număr însemnat de lucrători zidari. Între acești fericiți se afla și Krug. El veni la

„Asociația“ la Hunedoară.

Adunarea Despărțemēntului VIII (Deva).

Azi săptămâna, Sâmbătă în 1 August n., opidul Hunedoara a fost locul de întâlnire pentru o însemnată parte a inteligenței române din comitat, și anume întâlnire la care să se vadă că interesești noi arăta față de mișcări culturale de-a noastre, că și insuflare pentru ele, că și pricepere și că și dragoste de muncă? Si trebuie să mărturisim din capul locului, că am fost mulțumiți de ceea-ce am văzut din partea inteligenții noastre!

Biserica gr.-or. fusese aleasă drept loc de intrunire și întrere a adunării despărțemēntului »Asociației«. Pe la oarele 10 biserică era plină de public ales din Hunedoara, din comunele vecine precum și din mai departe părți ale comitatului: Brad, Deva, Hațeg, Dobra, Ilia, Orăștie etc.

După serviciul d-zeesc, săvîrșit de dnii A. S. Pecurariu, adm. protopopesc la Ilia și dl preot al locului George Oprea, a urmat întrarea adunării despărțemēntului.

Dl Fr. Hossu Longin, directorul despărțemēntului, a deschis adunarea în fața unui public numeros de domni și dame, prin o vorbire în care arată cum Asociația întemeiată la 1861 și-a dat mereu silință, de 35 de ani, a fi făcile luminătoare în mijlocul poporului nostru. Roadele bune ale lucrării sale s-au arătat curând și se arată mereu, și sunt simțite de tot România. În adunarea sa generală dela Somcuta la 1869, Asociația a hotărât înființarea de despărțemēnt. Si au început România a înființată ică și colo, și al saselea între orașele ce au grăbit a înființa despărțemēnt, a fost Deva, la 24 Faur în 1873. (Azi despărțemēntul în urma unei nouă arondări poartă numărul VIII.) De toate avem azi 40 de despărțemēnte, dintre cari în al nostru comitat, 4: Deva, Orăștie, Hațeg și Brad, o dovadă aceasta, că România din comitatul nostru înțeleg însemnatatea acestui prețios așezămēnt și vor să-i dea sprigini întrucăt pot. Despărțemēntul VIII. (Deva) a desvoltat o lucrare frumoasă prin vremuri, că adesea a fost scos la iveală cu laudă printre celelalte, de cără adunările generale ale Asociației. Durere, au fost și ani de opăcire, de nelucrare. Să nădăduim că n'or mai fi. E a treia-oară că despărțemēntul se adună în Hunedoara. »Cine să nu se insuflăescă — zice dl Hossu — văzând atâtă dragoste frățească din partea D-voastră adunați la acest loc, și cine să nu fie plin de nădejde, că despărțemēntul și după această adunare va lua un nou avânt și Asociația va avea într'insul un bun sprigini în lucrarea sa?« Făcând apoi apel ca să ne adunăm cu toții sub acest standard falnic al neamului, — declară adunarea de deschisă.

Vorbirea dlui Hossu a fost primită cu strigăte de »trăiască«.

Dl preot G. Oprea în numele Românilor hunedoreni, salută comitetul și arată bucuria ce o simt văzându-l ear' în mijlocul lor la muncă și îndemnând prin pilda bună și pe

alii la lucrare pentru un scop așa frumos ca cel al Asociației.

Dl Dionisiu Ardelean, actuarul despărțemēntului, a cunoscut apoi darea de seamă despre lucrarea desvoltată dela adunarea din urmă până acum. Se arată că comitetul și-a dat silință să facă ce i-a fost cu putință; mai ales a stăruit să căștige abonamente la »Enciclopedia« ce o edă Asociație. Arată că despărțemēntul are 5 membri pe viață, și 18 ordinari. (Adecă ... foarte puțini!) Sfîrșete cu dorința de-a avea norocul ca în viitor să poată raporta mai mult, despre o mai bogată lucrare a despărțemēntului.

Dl Dr. Al. Hossu, cassarul despărțemēntului face adunării cunoscut, că dela cea din urmă adunare până acum, a mai strîns 60 fl. taxe și 6 fl. pentru diplome de membri, și că fondul pentru ajutorarea sodalilor rom. de pe cuprinsul despărțemēntului, fond întemeiat anume de despărțemēnt, azi e de 174 fl. 55 cr.

Se alege o comisie pentru controlarea raportelor de mai sus și stringerea de taxe și înscrisea de noi membri, în persoanele lor: Dr. A. Feier, A. S. Pecurariu și G. Oprea, Ședința se ridică pe mai multe minute. La redeschidere, comisia vestește, că rapoartele le-a găsit în ordine, ear' despre înscrisea de noi membri vestește cu multă bucurie, că s'a arătat un interes frumos. Si anume:

S'a făcut membru **fundator** al »Asociației« dl Nicolae Dima, proprietar în Hunedoara, plătind taxa de 200 fl.

Membri **ordinari** cu taxă de 5 fl. la an s'au înscris: D-na Aurelia Dr. Hossu n. Petco (din Deva); d-nii: Dr. Abs. Feier, medic; Teofil Tulea, notar cerc.; M. Rimbaș jun.; A. Dima al Evutii; Petru Moisiu, »Corvineana«; Rudolf Mureșan și Aurel Hațegan, din Hunedoara.

Membri **ajutători**, cu taxă de 1 fl., d-nii Alex. Muntean, Ioan Lupșa, Const. Dima, B. Corvin, Alex. Pătrău, preot, G. Rein, Laurian Berzan, Alex. Rimbaș jun., Nic. Macrea, Al. Dima, I. Muntean, S. Chirca și S. Chișcan.

Are dar' acum despărțemēntul: 1 membru fundator, 6 pe viață, 27 ordinari și 13 ajutători.

Dela toți aceștia, precum și dela cățvă din membri ordinari vechi ce și-au plătit aci taxele, s'au adunat azi **419 fl.**

Ca trimiș ai despărțemēntului la adunarea generală dela Lugoj (27—28 Aug.), să aleg d-nii: Fr. Hossu Longin și Dr. A. Feier.

Sosind o invitate în scris dela inteligență rom. din Dobra, ca adunarea viitoare să și-o întâmpine în acest opid, adunarea primește cu plăcere invitarea.

Însărcinându-se comitetul cu verificarea protocolului, dl președinte mulțumește membrilor și publicului pentru interesul arătat, și declară adunarea de închisă între vesele urări de »trăiască«.

Varșovia în tovarășia altor 15 lucrători, cari, ca Nemți din naștere, îl aleseră pe dinșul de sef. Nu se poate tagădui, că Krug, luând asupra-si conduceră tovarășilor sei, și exagerase cunoștințele limbii polone, de care mai ales le ardea lor. Crescut între Nemți, însurăt cu o femeie care nu știa leșeste, prieten cu un om, care — din pricina slujbei sale — nu voia să vorbească leșeste — el și schiudea atâtă limba maternă, încât abia se mai putea mișca pe pămîntul strămoșesc. Numai datoria de a-și călăzu tovarășii și mai ales mândria pentru rolul ce joacă și dădea curagiu. În curând însă el se încredință, spre deosebită. Luând dela gară trei birji, cari avea să ducă trupa încredințată lui la adăpost și care pe drum voiau să-i dea jos, el le plăti atâtă că cerură zbierând birjarii. Ori-cine cunoaște birjarii din Varșovia și pe Glückwurmii de acolo va ghicea de sigur, că el fusese tras pe șoară bine și că Glückwurm, făcând socoteala cheltuielilor de drum, a redus mult plata trăsuriilor.

Decă ar fi ca cel dintâi vis dintr-un oraș nou să slujească de sămn pentru viitor, atunci visurile lui Krug, în beciul umed, în care Glückwurm adăposti pe lucrători, trebue să-i fi însuflat toată încredere. El visă că August al seu și păzește pantalonii și umblă regulat la școală, că Fritz a scris alfabetul întreg pe scândura cu var, că Vilhelm spune Tatăl-nostru fără greșeli, că Bruno intinde mânuțele spre

portar și-i strigă tăticule. Inspire ziuă, în sfîrșit, i-se arată lui Krug un inger, care-i spuse: — In Varșovia vei căștiga bani mulți și nevasta ta face un copil, căruia se-i pui numele Frantz. Altă-dată Krug s-ar fi născut rău din pricina profeției acesteia din urmă, căci dacă dragostea sa cățvă copii, cantitativ era nemărginită, totuși mijloacele pentru întreținerea lor erau mărginite; acuma însă, când un inger îi prezicea căștig mare, el se bucura de înmulțirea odraslelor; cu atât mai mult, cu cât noul soț avea să poarte numele prietenului seu. Soarele nu lumina încă zarea cerului, când Krug se sculă. Trebuința de-a începe lucrul și convingerea palpabilă că are de lucru nu-i dădeau pace. Nu putea aștepta scularea tovarășilor și deșteptă mai întâi bătând din picior, apoi scuturându-i. Din 15 piepturi răsună un căscat lung, ca 15 lozinci ale celor treziți la muncă.

După câteva minute toți cei 15 zidari fură gata de plecare, din nenorocire însă nimeni nu veni să le arete unde să lucreze. Impregnarea aceasta îngrijia mai ales pe bietul Krug, care ofta atât de des și atât de adânc, încât două oftaturi de acestea, înhamate alături, ar fi fost în stare să învîrtească odată roata locomotivei. În sfîrșit, pe la șepte ciasuri, intră în beci un jidănaș tinér și declară zidarilor că-i va duce la architectul, care conducea clădirile lui Glückwurm. Formalitatea repetării din nou a condițiunilor contractului

Premierea țeranelor

— la Hunedoara.

Dela adunarea despărțemēntului »Asociației« publicul s'a îndreptat spre școala grădini, unde erau puse spre vedere lucrurile de casă femeiești, adunate dela țerancele de prin comunele învecinate. O oadă măricică era plină pe toți păreții cu tot felul de țesături de casă: covoare de masă, de pat, ștergare, cămăși cu brodării, cătrințe (opreguri), șoruri, și altele.

După ce publicul a privit mai îndelung toate lucrurile expuse, cari arătau ce frumuseți de lucruri de mână poți să afli în casa țerancei române în toată bunăvremea, — stimabile doamnă Elena Hossu din Deva, președinta »Reuniunii femeilor rom.« din comitat, dimpreună cu d-nele Maria Oprea și Maria Schuster, imbrăcate în costum național, s'au așezat la masa cu premiile și cu lista celor ce vor să fie premiate, și d-na Maria Oprea a rostit cam următoarea vorbire:

»Stimat public! Imi vine aminte mișcarea ce-am văzut-o în sinul unei familii române harnice din un sat în doricul verii și în toiu lucrului. Pare că și acum văd cum tatăl de familie își împarte fiile și la felurile lucruri de câmp, ear' mama pe fice la ce se ține de economia casei. Cu cătă plăcere și bucurie privește omul la o atare familie în care fiecare membru e pus la lucrul seu!«

»Părintele familiei celei mari române, sau să zic așa, geniul poporului românesc, încă se îngrijește ca să-și împărtă membrele și la felurile lucruri, pentru că întinsul și largul câmp național românesc să nu rămână buruienios și neîngrijit. La pornirea doamnelor române din Deva, femeile române din acest comitat s'au strîns într'o »Reuniune« care și-a pus de țintă, ca industria de casă a Româncelor noastre, atât de admirată de străini, să o desvoltăm și deshvărim, ca precum în trecut, să și în viitor se nu fie întrecută de industria de casă a conlocutorilor de alt neam.«

»In scopul acesta s'a înființat Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei și pentru ajungerea acestui scop adunarea generală a acestei Reuniuni, în anul trecut a hotărât împărțire de premii, pentru a stimula rîvna și întrecerea țeranelor noastre pe terenul acesta. Cu împărțirea unor atari premii am avut onoarea și făcile încredințată și eu, dimpreună cu d-na Maria Schuster.«

»După ce domnii, membri ai despărțemēntului Asociației, și-au făcut astăzi date în ziua, chibzuind împreună asupra aflării mijloacelor prin cari să se lătescă cultura în sinul poporului nostru, — noi femeile, ficele aceluia popor, încă voin să ne facem datorină noastră, îngrijindu-ne pentru întărirea lucrurilor de mână a țeranelor noastre.«

»Cu ajutorul doamnelor din Hunedoara am aranjat această mică expoziție de lucruri de mână ale femeilor române din satele din jurul Hunedoarei, și examinându-le, le-am aflat pe toate de foarte reușite, toate vrednice de laudă, ear' de premiat ca mai vrednice am aflat pe

17 femei din felurile sate, și apoi niște lucruri foarte frumos lucrate de doamnele preoțești Maria Sinca din Batiz, Anica Sinca din Sâncrai și Rein Maria din Nădășia-de-jos, cari însă nu vor să primească modeștele noastre premii, lăsând să fie date numai surorilor țerance. Cu laudă trebuie să numești aci și pe d-nele Amalia Dima și d-na Moisin, cari au arătat interes față de aceasta mică expoziție, și mai ales pe dl notar Teofil Tulea, care a adunat cele mai multe obiecte. Să primească dară iubitele țerance premiate aceste daruri de cari este legată atâtă cinste, să primească lauda noastră de care s'au încredințit și să stăruie a rămâne pe lângă portul strămoșesc, curat, românesc, care ne face atâtă mândrie și să se referească a'l corci, precum, durere, trebuie să spun că au început femeile din satele din apropierea orașului, cumpărând materii de boltă, »haine dela satră«, de colori sberătoare, cari numai fală și laudă nu le pot aduce!

»Trăească țerancele noastre, cari cultivă industria de casă românească! Trăească și înflorescă »Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei!«

Dna Oprea a fost viu aclamată pentru frumoasa vorbire rostită în chip dulce și placut.

Si s'a urmat la împărțirea premiilor.

Au fost premiate:

Hărău Galeni (Mănăreu) cu 3 cor.; Toma Galeni (Mănăreu) cu 3 cor.; Șușica Pecurariu (Zlaști) cu 3 cor.; Mihăilă Eva (Fezesd) cu 3 cor.; Oprîa Muntean (Fezesd) cu 3 cor.; Tuza Măriuța (Sâncrai) cu 3 cor.; Maria Sinca (Sâncrai) cu 3 cor.; Lup Maria (Nădășia-de-jos) cu 3 cor.; Suciu Maria (Sâncrai) cu 2 cor.; Tuza Marișca (Sâncrai) cu 2 cor.; Timișan Marișca (Sâncrai) cu 2 cor.; Muntean Lina (Sâncrai) cu 2 cor.; Maria Dan (Lelese) cu 2 cor.; Paraschiva Boca (Bătiz) cu 2 cor.; Livezan Raveca (Nădășia-de-sus) cu 1 cor.; Muntean Manica (Nădășia-de-sus) cu 1 cor.

De tot 40 coroane, câte a votat adunarea din toamnă a Reuniunii, pentru acest scop.

Ea fiindcă și celelalte femei ce au expus lucruri, ar fi vrednicit să fie premiate, căci toate erau deopotrivă frumoase și doveditoare de hărnicia României, — s'au strîns îndată între domnii de față încă 8 fl. 50 cr., cari au fost date doamnelor din comisie, ca să primeze și pe celelalte expunătoare, să nu rămână, întrucăt se poate, nici una nepremiată.

In urmă presidența »Reuniunii« d-na Elena Hossu, roștește către publicul adunat o vorbire de încheiere. D-sa arată cum »Reuniunea femeilor române« din comitat, întemeiată acum 9 ani, prin străduință și bunăvoiță a ajuns a avea o avere de 2000 fl., și cum adun. gen. de anul trecut a crezut sosit timpul să înceapă premiera femeilor ce se vor arăta vrednice prin hărnicia și munca lor. Știm noi bine că femeile române toate tîntă harnice, toate ar vrednici să fie premiate, căci pe ele primăvara le află cultivând grădină, vara îngrijind de casă și muncind și alătura cu bărbatul, toamna lucrându-și cânepe și lâna, iarna cu torsul și țesutul. Despre hărnicia femeii române s'ar putea vorbi zile întregi, căci o co-

și a primirii lucrătorilor se îsprăvi curând și Karl Krug urcă solemn în fruntea oamenilor și schela uneia din casele începute.

— Bună ziua — zise el cu umilință către trei zidari localnici, cari se aflau deja la lucru și cari măsurără cu priviri amenințătoare pe tovarășii veniți din străinătate.

Nimeni nu răspunse. Krug nu prea băgă însă de seamă lipsa aceasta de politetă, dacă nu-i se vătămă prințănsă căștigul de două ruble pe zi. Iși incinse deci șorțul, apucă mistria și încep să lucreze în mijlocul tovarășilor sei. Pe la opt se făcă o pausă, anunțată prin toacă pentru măncare. Krug adâncit în lucru, n'ar fi băgat de seamă și n'ar fi înțeles semnalul acesta, dacă n'ar fi văzut pe cei trei zidari din Varșovia lăsând lucrul, așezându-se pe zid și scoțând din traistă pâne și nelipsita carne afumată. Privelîștea aceasta aduse aminte Nemților de stomacurile lor flămânde. Krug, după ce se înțeleseră cu tovarășii sei, se apropia de cei trei zidari cari măncau și-i întrebă foarte plecat:

— Este bere prin apropiere?

— Colo peste drum — răspunse unul arătând la o prăvălie de vinuri elegante. — Barem o să vă scutere bine buzunarile — adause el după plecare Neamțului. — Neamul său de căni nu se poate sătura acasă cu cărănatii de mazere și vine aci să ia pânea din gura oamenilor.

— Trebuie să mai fi fost p'aci, pentru că incurcă ceva leșește — zise celalalt.

moară de vrednicie a pus D-zeu în mâinile ei. Slugească premiile ce s-au împărțit, drept o mică recunoștință ce inteligență română păstrează munci terancei române!

Vorbirea a fost întărită cu calde urări de »trăiască« de către public, care s'a resfirat multumit de dovada de hănicie a terancei române, oglindită în lucrurile adunate aci spre vedere și de frumoasă străduință ce doamnele arangatoare și-au dat-o.

Notă: După adunarea asociației și premierea teatrului, a urmat un banchet și seara o reprezentare teatrală și joc, despre cări, în lipsa de spațiu, vom vorbi în numărul viitor.

Sarea în Orăștie mai scumpă și totuși mai ieftină!

Nu-i aşa că trebuie să fie ceva minunat în povestea asta? Auți D-Ta! Sarea în Orăștie s'a scumpit și totuși este mai ieftină! Da, adeverat, e ceva minune în lucru, dar când stii că în poveste are parte și un fiu al lui Israel, n'ai ce te mai miră, atunci poate fi vorba de minune!

Să ne lămurem.

De mai mulți ani de zile vînzarea de sare în măsură mare pentru Orăștie și jur, o arênda totdeauna Ovreiul *Leopold Schull*. Când era la licitația arênde, nimeni nu putea ținea deget cu dînsul, așa se îmbia să vîndă de ieftin sareea. Nu înțelegea lumea cum poate s'o vîndă așa, și să aibă vre-o dobândă la ea. În Decembrie anului trecut, negustorul săcă din loc, dl *St. Lorenz*, a isbutit a rupe vîlul de pe taină asta. S'a dus de-a cumperat o cătăinje mai mare de sare, și îndată ce a luat-o de pe cîntarul Jidanului, a plecat cu ea în altă prăvălie și a pus-o de nou pe cîntar și a aflat că unsprezece kilo e mai puțin decât a cumpărat! Finanții au pus îndată mâna pe măsurile Jidanului și ducedoile le poartă la judecata de la *St. Lorenz*.

In Ianuarie anului de față, autoritățile noastre orășenești, au adus judecata asupra dlui *Schull*, pedepsindu-l cu 10 fl. (!), deci pe cetei în față lumii vinovăția lui, desigur prin o pedeapsă mică ca un strop de apă.

De curînd vinderea de sare în mare pentru Orăștie și jur, s'a pus de nou la licitație. A fost date de la ecția financiară dlui *G. Schunn*, Sas, din Orăștie, care însă s'a îmbiat a o vinde mai scumpă de cum o vindea înaintașul seu.

Eată cum: Jidanul Schull vindea 100 kilo cu 7 fl. 45 cr. Noul arêndator vinde 100 kilo cu 7 fl. 56 cr.

Să totuși suta acestuia de kilo e mai lese decât era a celui de mai nainte.

O mică socoteală ne lămurește.

Vînzitorul de mai nainte, îți dădea totdeauna mai puțin decât spunea că-ti dă, și anume cu cel puțin cu 5 la sută. (Nu luăm de temeiul al socotiei lipsa de 15 la sută, precum s'a aflat la măsuri, ci luăm numai 5, ca să nu se zică că mărim lucrul).

Prin urmare el își vindea numai 95 kilo pentru cei 7 fl. 45 cr.

Pe cînd azi 95 kilo deși e ceva mai scumpă, te costă numai 7 fl. 19 cr. și dacă mergi în prăvălie cu 7 fl. 45 cr. capăti nu numai 95 kilo, ci 98 și ceva!

Noi am făcut aci socoata numai cu lipsurile și dobândă la 100 kilo (o majă), dar luând cătăinje mai mare, mergînd să iezi 10 maji, spre pildă, dobândă azi față de trecut e mare: Capăti pentru aceiași bani cu vre-o 30 kilo de sare mai mult!

Să scumpit, vezi, sareea la noi, dar fiindcă a trecut din mâna Ovreiului în a unui creștin care făgăduiește a vinde cu măsuri acurate, să totuși s'a ieftinit!

Învîță-vor oare Români nosi și din aceasta ceva, și anume ca să încungișe prăvăliile jidane și să cerceteze pe cele creștine, îndeosebi pe cele românești?

Să nădăjduim că da!

Asociația la Cristor.

Convocare.

Prin aceasta se convoacă adunarea generală a despărțimentului X. (Brad) al »Asociației transilvane pentru literatură și cultură poporului român« pe Marți în 6/18 Aug. 1896 (»Schimbarea la față«) în Cristor.

La această adunare sunt poftiți a participa membrii, precum și toți binevoitorii și sprijinitorii acestei instituții culturale.

Obiecte:

- Deschiderea adunării la 3 ore p. m.
- Raportul comitetului despre activitatea sa în anul 1895/6 și despre starea despărțimentului.
- Alegerea unei comisii pentru cenzurarea raportului.

- Inscrierea de membri noi și incassarea taxelor dela membri vechi și noi.
- Cetarea disertațiilor, cari sunt a se insinua cu 2 zile mai nainte la directorul despărțimentului.
- Raportul comisiei pentru cenzurarea raportului comitetului.
- Alegerea aor 2 delegați pentru adunarea generală a »Asociației transilvane« din estan, convocată în opidul Lugoș.
- Designarea locului pentru adunarea generală viitoare.
- Alte afaceri, cari cad în sfera de competență a adunării.
- Dispoziții pentru verificarea protocolului.
- Inchiderea adunării.

Brad, la 4 Aug. 1896.

Vasiliu Damian,
director

Dr. Ioan Radu,
actuar

NOUTĂȚI

Călușeri bravi. Pecătoșii vînători de suflare printre Români, se arată și în mijlocul nostru, în Orăștie. Umblă să amăgească pe călușerii români de-aici să meargă la mileniu să joace acolo în mijlocul cetei de nepriceputi ce se vor lăsa duși de arătare. Aflăm însă cu bucurie, că voinișii nostri călușeri, au respins cu scărba dela sinești hîdoasa îmbiecine și nu vor merge! Până acum stăcă în acest chip a răspuns tinérul călușer *Ioan Herța* din loc și ca el au să facă și ceialalți. Onoare acestor buni ai poporului nostru, cari nu rușine vor să facă maicii noastre națiuni, ci instel *

Petrecere în Orăștie. Tinerimea română din Orăștie învită la Petrecerea cu joc ce va arangia în 3/15 August a. c. (Sâmbăta viitoare), în pavilionul dela hotelul la »Două pistoale«. Prețul de intrare: de persoană 80 cr., de familie până la 3 membri 2 fl. Venitul curat este destinat fondului pentru edificarea bisericii gr.-cat. din Orăștie.

Ne facem o plăcută datorină indemnănd din partea noastră cu toată stăruința onoratul public român din Orăștie și jur, să vinevoiască a-i da tot sprînginul acestei petreceri, în vederea scopului creștinesc pentru care se arangiază.

Cei ce din greșală n-ar fi primit invitații, sunt rugați a se socioti prin aceasta invitație.

† Teodor Galgoczy de Galantha, Feldmareschallieutenant, comandantul corpului de armă ardelean (12), după un morb mai îndelungat, a răposat Marți după ameazi, la Sibiu.

Scarlatină. De 2 săptămâni în Orăștie bântuie în chip îngrijitor între copii, înfiorătorul morb de scarlatină, și se lăstește mereu. Până acum în oraș s'au bolnăvit vre-o 20 de copii, dintre cari 2 au murit. Asilele de copii au fost închise.

Romosul, Romoșelul și Vaidei-ul, au primit dela ministrul de interne îngăduință a se întocmai în comune mari.

Tot „Tribuna“ mai conștientioasă. E adorabil »impartialitatea« cu care »Tribuna« își tratează chestile. Dintre zecile de pilde ce s'ar putea aduce nainte, dăm numai pe cea mai proaspătă. O scrîntă de foiae ungurească din Pesta adusese știrea, săptămâna trecută, că ministrul Sturdza al României, venind de Berlin peste Viena, se va opri în Pesta și va cerceta expoziția milenară. Știrea era așa de încornurătă, că nici foile din România, cele mai aprige potrivnice ale lui Sturdza, n'au cresut-o, nici n'au încrestat-o. Ale noastre însă, în frunte cu »Tribuna« au dat-o ca ceva ce are să se întîmple. Ministrul român a trecut prin Pesta cu trenul express și nici vorbă să între în orașul Aradului. »Gazeta Transilvanie« și »Dreptatea« au avut omenia de a vesti pe cetitorii lor că a fost un neadevăr ce s'a spus, și că dl Sturdza n'a stat în Pesta, »Dreptatea« a adăus chiar: »Onoare dlui Sturdza!« — »Tribuna« însă, drăguță, nici până azi n'a desmințit știrea. Cei ce numai pe ea o ceteșă, lasă-i să credă că s'oi oprit urgîsitol ministrul român, la Pesta. Ni-se pare foarte gresită o astfel de știre. Iubit ori neiubit, ai să spui adevărul și despre adversar și să desminți măcar ce ai spus neadevăr despre dînsul, nu să publici ori-ce, despre el, fie din lună, fie din soare, numai de rău să fie!

Petrecere în Brad. Junimea română din Zarand învită la Petrecerea cu joc, ce arangiază la 9 August (28 Iulie) a. c. în hotelul »Central« din Brad. Venitul curat e destinat pentru sporirea »fondului de ajutorare al elevilor săraci dela gimnasiul gr.-or. din Brad«. În pauza junimea va delecta publicul cu difuzate cântări.

Înșelăciuni jidovesti. Din Mercina (în Bănat) ne scrie dl *Iosif G. Babeș*, negustor, următoarele: In 28—29 Iulie s'a ținut tîrg mare în Verset și erau mulți cumpărați de

cai Jidani. Au cumpărat mulți cai, pe care îndată li trimiteau la ocolul unde adunau. Când a fost însă la primirea banilor au luat întâiul dela fiecare pasaportul, apoi i-au tras fiecărui vînător din preț căte 5 fl. pentru mijlocirea altor Jidani, sub cuvînt că numai prin ei s'a făcut tîrgul! Bietul vînător a crezut că-toți cumpărații când a tîrguit, Jidanul a plecat cu pasapoartele în buzunar și ceialalți pui de Jidani după el, ear' bietul vînător n'a știut ce să facă certându-se cu ei și cerînd suma de 5 fl. de repetiție-ori, dar toate înzadar! Eată un scandalos chip de înșelătorie jidovească. N'a fost nici un tălmaciu. Toți erau tovarăși, numai știi, ca să te pungăsească! Un Sîrb din comuna Isbistye a pătit și el așa. Aflând de lucru, eu 'l-am sfătuit să meargă la primarul orașului să-și facă cunoscut, știind că acest primar e om drept și va face dreptate. Primarul a înșățit pe Jidan și i-a poruncit să dea Sîrbului îndrăgit de fecioara Maria Dolgojan, de 16 ani. Părintii au făcut-o să se mărite după el, că-i bogat și bîtrân, ea sîrcă și tineră. Dar' vai de el traiu. Bîtrânul o temea rîu pe nevastă. O certă mereu de se uită măcar, la vre-un alt om. O și bătea; în timpul din urmă era chiar cumplit și crud cu ea, ca o fieră. În 4 Maiu a sărit, beat, cu sîcurea la ea, dar' ea însățimentă să apăre și el a adurmit în curînd. Atunci ea, desăjeduită și amărită, s'a hotărât să pună capăt acestei vieți casnice: a lăsat sîcurea de care era să moară ea mai nainte și l-a lovit în cap pe tiranul seu soț cătă a murit îndată. Tribunalul din Deva a osândit pe tinera femeie la 10 ani temniță, în 13 Iulie.

O declarăție.

București, 3 Aug. n. 1896.

Domnule Redactor!

In scrisoarea sa deschisă, adresată dlui A. C. Popovici și publicată în nrul 27 a. c. al prețuiei D-Voastre foi, dl Dr. Aurel Munteanu zice între altele:

»A declarat dl S. Albini într-o scrisoare trimisă Revistei Orăștiei — însă din motive usor de priceput nepublicată — tot așa, că nici dumnealui nici vr'un amic al d-sale nu s'a întâlnit cu dl A. Munteanu, ci numai pe un alt domn (Dr. Benjamin Pop) l-a aflat în hotel, dl Aug. Munteanu n'a fost acasă.«

Această afirmație, căreia, între împrejurări normale, nu i-aș fi dat nici o importanță, le dă, precum vîd, actualilor redactori și corespondenții ai Tribunei prilegiu la fel și fel de interpretări și constatări, în care numele meu este în mod perfid și tendențios implicat.

Deci pentru a restabili adevărul, bine înțeles în fața celor ce voesc să-l cunoască, Vîrog, dle redactor, să dați loc următoarelor mele rectificări:

1. Eu nu am comunicat dlui Dr. Aurel Munteanu articulul ce V'am fost trimis în afacerea »Destăinuirilor« dlui A. C. Popovici și căruia publicare atîi binevoia o »mi-o refusa. Acel articol nu s'a mai publicat nicăieri și nu înțeleg pe ce basă dl Dr. Aurel Munteanu s'a provocat la el.

2. In menționatul meu articol cu nici un cuvînt nu am amintit că eu sau vr'un amic al meu am fi căutat în București pe dl August Munteanu.

3. Ceea-ce am susținut acolo, și susțin și acum cu toată positivitatea, este, că nici eu nici dnii E. Brote și I. Slavici n'am vîzut, n'am căutat și n'am întâlnit pe dl August Munteanu. În special încât mă privește pe mine, eu numai după plecarea dlui August Munteanu am aflat că a fost prin București, și am aflat-o chiar dela dl A. C. Popovici, care singur îmi va confirma, de cumva mania de a »demasca« la »trădători« nu-i va fi alterat cu desvîrsire bunacredită, că eu nu am avut nici prilegiul nici putința să întâlnesc sau să caut pe dl August Munteanu.

4. Pe dl Dr. Benjamin Pop n'am avut onorul de a-l cunoaște până în ziua de azi, necum să-l fi întâlnit vr'odată prin hotelurile din București.

Primiti, dle redactor, expresiunea dinținsei mele stime.

S. Albini.

Privitor la punctul 1. al declarăției de mai sus, însemnăm din partea noastră, că înțocmai ca și dl Albini, nu știm nici noi pe ce temeiul dl Dr. A. Munteanu s'a provocat, în epistolă d-sale deschisă, la scrisoarea dlui Albini trimisă nouă, și pe care afară de mem-

brii redacției noastre, aici nimeni nu a vîzut-o. Ba dl Dr. Munteanu mai spune că »din motive usor de priceput« noi n'am publicat acea scrisoare. Pentru noi e foarte greu de priceput, ce va fi înțeles dl Munteanu și sub aceste motive »usor de priceput« (?). Să dacă noi totuși am publicat și acest punct al »epistolei deschise«, am făcut-o crezînd că dl Munteanu își va fi procurat substratul declarăției d-sale acesteia, poate dela însuși dl Albini, precum își procurase declarăția dela dl Brote. Atât.

Red. »Rev. Orăștiei«.

Negoț și meserii!

Sîntem în vacanță. Băieți de școală sunt pe la vîtrele părintești. Unii au dus acasă testimonii mai bune, alții mai slabuțe. Unii părinți simt că pot, alții că nu mai pot să-și ție copilul la școală, ori că chiar mai finîndu-l cățiva ani, nu'l va mai putea sprîngini când îiar fi mai de lipsă. Pe urmă o să se aleagă de băiat un nenorocit că nici a învățat să poată trăi după carte, nici s'a pregătit de altceva.

Chibzuiașă deci fiecare părinte român bine ce face, ce poate și ce va putea.

Celce fie în puterile sale materiale, fie în însuși fiul seu, nu află chezeșie de-ajus că o să-l poată ferici cu școală, ori că chiar mai finîndu-l cățiva ani, nu'l va mai putea sprîngini când îar fi mai de lipsă. Pe urmă o să se aleagă de băiat un nenorocit că nici a învățat să poată trăi după carte, nici s'a pregătit de altceva.

Să îmbrățișăm cu toată inima meserile și negustoria, căci la bine ne duc și pe singurăci și pe neamul nostru peste tot!

Băieți buni să caută de negustori și măestri, ca pănea ce albă! De ce? Doară pentru că nu le merge bine negustorilor, măestrilor? Atunci ce lipsă ar avea încă de ajutoare? Din contrar!

Nr. 4—5. »Despre educație« de H. Spencer.
Nr. 5 și 40. »De prin veacuri«, nuvele de Carmen Sylva.

Nr. 8. »România, Roma, Pizza«, descrieri de Michelet.

Nr. 9. »Castelul Peleș«, descriere de L. Bachelin.

Nr. 11. »Din tinerețe« de A. Theuriet.

Nr. 16. 25 și 39. »Povestea vorbii« de Anton Pann.

Nr. 17. »Istorioare« de d-na Colomb.

Nr. 20. »Legende istorice« de D. Bolintineanu.

Nr. 21. »Ombra«, roman de A. Gennevraye.

Nr. 23 și 24. »Din viața meseriașilor«, (cu portret) de I. Popoviciu.

Nr. *26. »Din biografiile oamenilor celebri« cu 18 ilustrații (pentru tinerime).

Nr. *28, *29, *30, *31, *32 și *33. »Opere complete«, de Ioan Creangă, povesti și descriere de copilărie, cari de cari mai veselă.

Nr. *35. »La gura sobei«, de D. Stănescu.

Nr. *36. »Povesti de Crăciun«, de mai mulți autori.

Nr. 41. »Notiuni asupra științelor« (pentru tinerime).

Nr. 43—44. »Elocuția română«, vorbiri pe ales culese din oratorii români.

Nr. 46. »Dușmanii noștri«, folositoare povestiri usoare din medicină, de Dr. Urechia.

Nr. 48—49. »Elocuția străină«, modele de vorbiri din oratorii mari străini (pentru tinerime).

Nr. 50 și 56. »Convorbiri despre artă« (pentru tinerime).

Nr. 52. »Prietene«, roman de Fr. Copée.

Nr. 53. »Doi trandafiri« și »Lacrimi de copii«, nuvele de Wildenbruch.

Nr. 54. »Patriotul«, după Paul Bourde.

Nr. 55. »Din inimă«, poesii de Radu D. Rosetti.

Nr. 58. »Schițe usoare«, de I. L. Caragiali.

Nr. 60, 65 și 66. »Manon Lescaut«, roman de Abatele Prevost.

Nr. 62. »Enoch Arden«, poemă de Tennyson, trad. în versuri.

Nr. 67, 68 și 69. »Universul și minunile«, folositor studiu asupra formăționii lumii și a schimbărilor ei.

Nr. 70. »Legenda Țiganilor«, de P. Duldu.

Nr. 71. »Ce este frumusețea?« „Artele plastice în România între anii 1848—1878.“

„Cum se judecă operele de artă?“ trei frumoase conferințe tînute de C. I. Stănescu asupra temelor numite, lămurindu-le și desfășurându-le frumos.

Nr. 72. »Cugetări asupra popoarelor vechi: Egiptul«. O temeinică și amănunțită descriere istorică și geografică a Egiptului, de G. T. Busoianu.

Nr. 73—74. »Dan«, roman de Al. Vlăduță, partea I. Partea a II-a cuprinde nrri 75—76. E unul din cele mai reușite romane ce s-au scris în românește; plin mai ales de admirabile observații.

Nr. 75. »Poeme« de H. C. Lecca.

*

Din „Biblioteca nouă“ editată de librăria Benvenisti în Craiova, sub conducerea literară a lui G. Sfetea, au apărut până acum:

Nr. 1. »Mazepa«, poemă de Lord Byron,

mare poet englez, tradusă în versuri de dl G. Coșbuc.

Nr. 2. »O boscărie«, »O sărbătoare la Iași în 1834« de O. Lugoșianu.

Nr. 3. »Povestiri« hazlii de D. Teleor.

Nr. 4. »Din viața săracă« de L. Antonescu.

Nr. 5. »Note și impresiuni« de Maria Baiulescu.

Nr. 6. »Catastrofa Nibelungilor« de Vasile Păun.

Nr. 7. »Schițe« de Sextil Pușcariu.

Nr. 8. »Vorba ăluia«, snoave de I. Costin.

Trecând peste înfățișarea din afară, mai ales a cupertei, care nu e de loc atrăgătoare, biblioteca aceasta ca cuprins se recomandă și ea foarte bine. Fiecare fascicol de căte 50 pagini costă numai 8 cr. Noi îndemnăm la sprințire pe cetitorii nostri, căci parte vor

găsi desfăștare într'nsa, (Nrri 1, 3, 4, 5, 7), parte vor dobândi frumoase cunoștințe (2, 6), etc.

Recomandăm cu căldură sprinținul publicului lucrările literare ce apar în această bibliotecă.

A să cere la ori-care librărie românească din patrie: Sibiu, Brașov, etc.

A apărut:

„În Vîltoare“, un nou volum de nuvele de Al. Vlăduță. Tipărit în editura lui N. Miloșescu în Tîrgu-Jiu (România), volumul cuprinde 200 pagine (12 coale) executat cu grijă și cu litere frumoase, cetețe. Sunt 15 nuvele, și 6 „impresii“, cele mai multe reproduce din »Viață«, revista lui Vlăduță, acum încrețată. Recomandăm cu placere și acest volum al poetului, ce cuprinde lucrări literare bune, în cari ca și în alte lucrări ale sale, să poate băga de seamă mai ales puterea de observare psihologică a autorului. Are o limbă frumoasă, condensată, cu cuvinte de efect.

Valoarea lucrare costă doi lei, și se poate procura prin ori-care librărie dela noi.

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

LOTERIE.

Tragerea din 1 August st. n.

Budapesta: 84 5 65 54 42

Tragerea din 25 Iulie st. n.

Timișoara: 9 19 36 88 57

Tragerea din 5 August st. n.

Sibiu: 68 37 51 60 47

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

dela 21—27 Iulie st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	28 AA. Proh. și Nican.	9 Roman
Luni	29 Muc. Calinic	10 Laurentie
Marți	30 Ap. Sila și Silvan	11 Susana
Merc.	31 Drept. Eudochim	12 Clara
Joi	1 † Scoat. c. și S. Mac.	13 Casian
Vineri	2 Ad. Moașt. S. Stef.	14 Eusebie
Sâmbătă	3 Cuv. Păr. Isachie	15 (†) Ad. Mar.

Dum. a 11-a după Ros., gl. 2, sf. 11.

Dum.	28 AA. Proh. și Nican.	9 Roman
Luni	29 Muc. Calinic	10 Laurentie
Marți	30 Ap. Sila și Silvan	11 Susana
Merc.	31 Drept. Eudochim	12 Clara
Joi	1 † Scoat. c. și S. Mac.	13 Casian
Vineri	2 Ad. Moașt. S. Stef.	14 Eusebie
Sâmbătă	3 Cuv. Păr. Isachie	15 (†) Ad. Mar.

Învățăcel de croitor!

Subscrisul primește îndată ca învățăcel de croitorie un băiat cu purtare bună.

Să fie de vîrstă între anii 12—14.

Cei cu carte și cu oare-care cunoștință de limbi, vor fi, firește preferați.

Orăștie, 7 August n. 1896.

Adam Cristea

113 (418) 1—3 măestru croitor.

114 (419) 1—3

Învățăcel de prăvălie.

Subscrisul primește îndată în prăvălia mea de manufactură, un învățăcel.

Să știe căci, scrie și socotește bine. Ear' pe lângă limba română, să aibă cătuși de căci și cunoștințe din limbile germană și maghiară.

În vîrstă să fie de cel puțin 14 ani.

Orăștie, August 1896.

Ion Lazăreiu
negustor.

112 (420)

Avis!

1—1

Se face cunoscut, că tribunalul regesc de dato Deva 24 Iulie 1896 sub Nr. 5727 a închiriat decisul adunării generale extraordinare, ținută la 30 Iunie a. c., prin care se urcă capitalul social dela 100.000 fl. la 250.000 fl. v. a.

Drept aceea terminul pentru subscrierea acțiilor noue se fixează până inclusive 15 August n. 1896.

Subscrierile se pot face la institut în oarele oficioase.

După fiește-care acție se solvează la subscriere 20%, iar restul de 80% până la 31 Decembrie a. c.

Orăștie, la 2 August 1896.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII.

294 szám.

1896.

115 (421) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. jbíróság 1896. évi 3296 számu végzése következetben Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt özv. Izsák Amália javára Denksorán Petru s társ ellen 67 frt s jár. erejéig 1896. évi április hó 29-én fogatatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 490 frtra becsült szarvasmarhákból álló ingoságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fenti kir. jbíróság 3558 1896. sz. végzése folytán 67 frt tőkekötetelés, ennek kamatai és eddig birólag már megállapított költségek erejéig végrehajtást szenvendők lakásán Kosztesden leendő eszközösére 1896. évi augusztus hó 12. napjának d. e. 10 órája határidőül kitüzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzszetet mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvároson, 1896. évi július hó 21. napján.

Kónya Ferencz,
kir. birósági végző.

Pentru cumpărătorii de sare!

Subscrisul îmi iau voie a aduce prin aceasta la cunoștință on. public din Orăștie și jur, că dela 27 Iulie începând am arendat eu

trafica cea mare de sare

pe care până aici o avea Leopold Schull. Localul de vindere 'l-am așezat în colțul de jos al Pieței celei mari, (Nr. 1 în fața prăvăliei d-lui I. Vulcu). — Despre ce înștiințând onoratul public, îl rog să mă învrednicească de toată increderea d-sale. Îl voi servi cu sare curată și bună, și cu măsuri acurate!

111 (422) 2—3

Cu toată stima
Guido Schunn.